

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA
RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA VELENJE

LETO XIII

SREDA, 28. NOVEMBER 1979

ŠTEVILKA 5

Celje - skladišče

D-Per
65/1979

5000013533,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

France Mihelič, KOLONA V SNEGU

Ob dnevu republike

Povsod so nas - bodisi Srbi ali Muslimani - z veseljem sprejemali. Sami od sebe so se zbirali, želeč slišati slovenske in hrvatske delegate Avnoja. Z navdušenjem so pozdravljali sklepe Avnoja. Po govorih delegatov so se zbrali v kolo in prepevali partizanske pesmi, nove narodne pesmi, ki so nastale med osvobodilno borbo. (TONE FAJFAR v članku "Po osvobojeni Jugoslaviji", objavljenem v Slovenskem poročevalcu dne 13. januarja 1944)

Teh nekaj enostavnih besed, napisanih še sredi boja za nacionalno in socialno osvoboditev naših narodov in narodnosti, dovolj jasno pove, kaj je tedaj narodnostno in družbeno zavednim ljudem pomenilo drugo zasedanje Avnoja, 29. novembra 1943. leta v Jajcu. Veselje in navdušenje ljudi nad sprejetimi sklepi na zasedanju je dokazovalo, da je Avnoj potrdil tisto, po čemer so stoletja stremeli vsi naši narodi. To je težnjo, da si življenje uredijo v novi, resnično demokratični, ljudski državi.

Od takrat je uresničevanje te težnje prehodilo dolgo pot za življenje ene generacije, za življenje enega človeka. Pot do naše nove ustave, do uresničevanja zakona o združenem delu na vseh področjih našega družbenogospodarskega in političnega življenja. Z veliko začetnico pišemo podružabljanje, svobodna menjava dela, svobodna menjava sredstev, združevanje, in ne nazadnje, ljudska obramba - družbena samozaščita.

Obenem ugotavljamo nujnost stalne bitke za stabilizacijo našega gospodarstva, za povečanje produktivnosti pri delu, za zmanjšanje vseh oblik porabe, za varčevanje na vsakem koraku.

Dalje na 2. strani!

Vsem delavcem v SOZD REK Velenje in upokojujencem, ki so delali v organizacijah, združenih v SOZD REK Velenje,

ISKRENO ČESTITAMO

za dan republike, 29. november. Srečno!

Z drugimi besedami povedano: delovni ljudje in občani Jugoslavije resnično postajamo gospodarji svoje osebnosti in družbene usode.

Vendar nikar si ne delajmo utvar - pot, ki smo si jo izbrali, pot lastne odgovornosti za svoje osebno in skupno življenje, delo in razvoj, je vse prej kot lahka! To je usmeritev, ki ne dovoljuje nobenih, niti začasnih umikov. Ne nazaj - od "ljudstva gospodarjev k ljudstvu hlapcev". Ne k meščanskemu načinu življenja v novi preobleki - potrošništvu. Ne k odpovedovanju "posvetnemu" v zameno za neko obljubljeni posmrtno življenje.

Globoko v sebi se tega prav gotovo tudi dobro zavedamo. Ali pa tako vedno in povsod že tudi ravnamo? Gotovo ne... "Še ogromno nalog, zahtevnih in težkih, nas čaka, da bi se približali Marxovemu videnu družbeno svobodno združenih proizvajalcev," je pred dobrima dvema mesecema, na proslavi 40-letnice 2. konference Komunistične partije Slovenije, pri Joštovem mlinu v Medlogu pri Celju, v katerem je potekal ta zgodovinski dogodek, dejal v svojem govoru slavnostni govornik, član predsedstva ZKJ Andrej Marinc.

Katere so te naloge? Med prvimi nedvomno tiste, ki smo se jih malo prej dotaknili... Podružbljanje, odpravljanje ostankov odločanja o zadevah skupnega in splošnega pomena mimo delovnih ljudi in občanov!... Uveljavljanje svobodne menjave dela in sredstev - to je prek samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja - med proizvajalci materialnih in proizvajalci drugih dobrin!... Smelejše združevanje sredstev temeljnih organizacij in delovnih organizacij za krepitev in razvoj materialnih osnov njihovega dela!... Sočasno s temi nalogami pa se moramo v vseh osnovnih celicah naše družbe - temeljnih organizacijah, enovitih delovnih organizacijah, delovnih skupnostih in krajevnih skupnostih - na vsakem koraku prizadevati za čimbolj varčno in racionalno - se pravi, preudarno in domiselno - delo in gospodarjenje.

Teh nalog pa se zares moramo z vso resnostjo lotiti prav vsi. Ne smemo dopustiti, da bo glavno breme spet padlo na ramena že tako najbolj vestnih in požrtvovalnih. Na primer delavcev, kot so naši rudarji. Oni so bližajoči se dan republike, 29. november, zares počastili. Ne prvič. Vsa leta nazaj so se - ne da bi se kdaj, vsaj večina ne, učili latinščine - zavedali pomena besede republika. Vedno in tudi letos so sklenili: naš največji državni praznik bomo praznovali z izpolnitvijo vnaprej zastavljene proizvodne naloge. Letos se je ta glasila: do 29. novembra moramo letni proizvodni plan, ki znaša 4,5 milijona ton premoga, izpolniti v višini 4 milijone 90 tisoč ton premoga! In to so tudi dosegli... Že ob sedmih zvečer v četrtek, 22. novembra, je grafikon izpolnjevanja njihovega letnega plana prekoračil ordinato 4 milijone ton. Za nameček pa so ta dan za 400 ton potokli še dotedanji dnevni proizvodni rekord rudnika - 21 100 ton premoga, ki so ga do-

DRAGI SAMOUPRAVLJALCI RUDNIKA LIGNITA VELENJE

Izvedeli smo, da so včeraj vaši sodelavci - rudarji dosegli rekord v dnevnem izkopu premoga. Ne moremo si niti zamisliti, kakšna količina je to, 21 500 ton premoga. Predstavljamo si, da je to vlak, ki ima 2 150 vagonov. Dolg bi bil približno 21 kilometrov, to je od Velenja do Celja. Občudujemo napor vaših rudarjev in ponosni smo nanje. Še posebno smo veseli, ker so ta rekord dosegli ravno ob dnevu, ko sprejemamo cicibanje v organizacijo Zveze pionirjev Jugoslavije.

Rudarjem prenesite iskrene čestitke ob tem delovnem uspehu.

Pionirji osnovne šole
Gustav Šilih v Velenju

segli lani 23. marca.

V naši sestavljeni organizaciji delovni zgled torej imamo. Ne glede na to, da je vprašanje, ali je prav, da so rudarji spričo stiske za premog tudi letos vključili v delovne dni lepo število prostih sobot.

Že v razglasu "Kaj hočemo?", ki ga je sprejela slaba dva meseca prej ustanovljena Zveza delovnega ljudstva Slovenije na sestanku delegatov 29. oktobra 1939 v hotelu Lloyd v Ljubljani, namreč med drugim lahko preberemo:

"Skrajša in zakonito določi naj se delovni čas na 40-urni teden ob nezmanjšanih mezdah za vse delo, tudi v trgovinah in delavnicah. Delavcem, ki delajo v zdravju škodljivem okolju (strupeni plini, prah, mokrota, mraz, vročina v rudnikih in tvornicah), se mora zmanjšati delo na 6 ur ob nezmanjšanih mezdah, a poleg tega se morajo določiti še posebni plačani dopusti."

Za ta razglas - potrjen s podpisi delegatov ZDLS in natisnjen po naročilu Franca Leskoška, potem ko ga je uredil Edvard Kardelj, končno pa razposlan po vsej Sloveniji - kot da marsikje nismo slišali./Uredništvo/

7. razstava jugoslovanske
delavske ustvarjalnosti na Reki

LEPA REVIJA DOMAČE INOVACIJSKE DEJAVNOSTI

V dneh od 26. oktobra do 3. novembra je bila na Reki že sedma letna razstava "jugoslovanske delavske ustvarjalnosti" - RAST YU '79.

Poleg dveh glavnih organizatorjev, Centra za delavsko ustvarjalnost na Reki in organizacijskega odbora razstave, in glavnega pokrovitelja, gospodarske zbornice Jugoslavije, je pri pripravi razstave sodelovalo še deset sopokroviteljev, med katerimi je bila tudi naša sestavljena organizacija.

Racionalizatorji iz naših delovnih organizacij RLV, ESQ, Plastike in EFE so na približno 80 kvadratnih metrih razstavne površine pokazali 27 svojih najbolj uspešnih inovacij, druge naše delovne organizacije pa so se na letošnji razstavi RAST YU na Reki predstavile le z informativno-propagandnimi panoji.

S poti skupine delavcev iz naše sestavljene organizacije na razstavo, po razstavišču in z Reke nazaj domov

Sedimo v avtobusu pred upravnim poslopjem naše sestavljene organizacije, Rudarsko 6 v Velenju, in čakamo zamudnike. Petinšestdeset bi nas moralo biti, preden bi naj krenili na dolgo pot proti Reki. Vendar v avtobusu s 45 sedeži je po petnajstminutnem čakanju še vedno nekaj prostora; da o prostih sedežih v dodatnem, manjšem vozilu, ki stoji poleg avtobusa, niti ne govorim posebej...

Nekaj trenutkov prej, preden našega vodjo poti zapusti potrpljenje, vstopijo še štirje zamudniki. Potem se odpeljemo.

Če zanemarimo deževno in zato nič kaj prijazno jutro, je pot proti Ljubljani prijetna; po novi, pravkar odprti "plavajoči" avtocesti od Ljubljane proti Vrhniki pa tudi zanimiva.

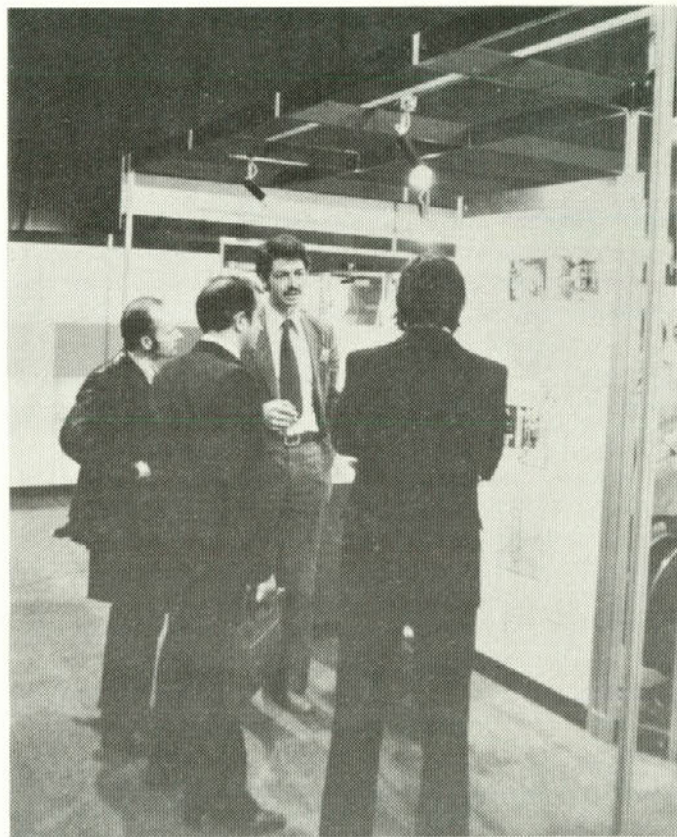
Našo pozornost pritegnejo zlasti vitki loki konstrukcij nadvozov, ki ležijo na nosilcih, globoko zakopanih v slabo nosilna barjanska tla. Pa tudi cestišču, kakršno je to, ne moremo odtegniti pogleda. Naključnemu popotniku se zdi, da kar vidi, kako oba asfaltna trakova izpodrivata težko barjansko blato, ki se ob robovih ceste kopiči v lepo oblikovane brežine.

Pot, za katero smo po stari cesti proti Vrhniki nimalokrat potrebovali celo uro, je sedaj časovno skrajšana na borih nekaj minut.

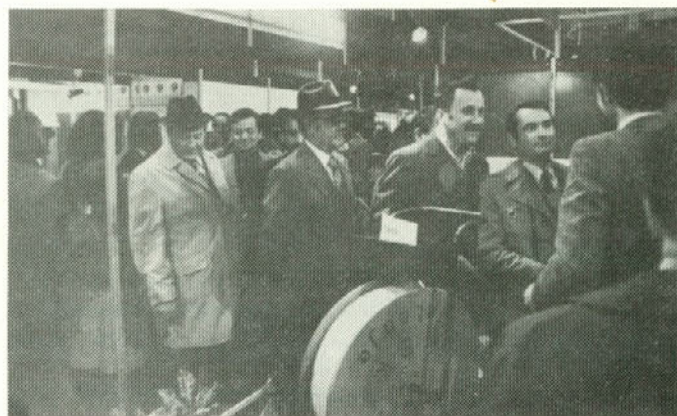
V motelu "Lom" ob avtocesti se ustavimo za pol ure. Ta čas izkoristimo za malico, nato pa brez oddiha na-

Del našega razstavnega prostora z eksponati Plastike in EFE

Pomenek naših delavcev ob propagandno-informativnem panoju delovne organizacije ESO

Skupina delavcev iz našega kombinata ob prihodu v naš razstavljeni prostor

daljujemo pot proti Reki, kamor se pripeljemo okoli enajste ure dopoldne. Precej težko verjamemo, ko se vozimo skozi to naše največje pristanišče ob Jadranu, da je zima potrkala na vrata tudi v naše vedno sončne kraje. Vendar deževni curki, ki jih v avtobusna okna meče močna burja, ne dopuščajo nobenega dvoma.

Po nekajminutni vožnji po mestu le odkrijemo razstavne prostore. V avli nas gostoljubno sprejmejo predstavniki prirediteljev razstave. Seveda je naš prvi cilj razstavni prostor naše sestavljene organizacije, kjer se gostoljuben sprejem ponovi. Tokrat nas sprejmejo delavci iz našega kombinata, ki nas predstavljajo na razstavi. Po kratkem klepetu si z zanimanjem ogledamo naš razstavni prostor, ki je kljub množici inovacijskih predmetov lično urejen.

Na eni strani našega razstavnega prostora vidimo inovacijske dosežke iz Plastike in Elektrofiltrskih elementov, na drugi strani pa prikaz dela jamskega hodnika, v katerem je poleg viseče tračne proge in palete za prevoz betonskih kvadrov nameščeno še nekaj drugih uspešnih inovacij iz naše delovne organizacije RLV, prav tako pa tudi iz ESO.

Obe skupini teh inovacij povezujejo informativno-propagandni panoji, na katerih naše delovne organizacije predstavljajo tiste svoje inovacije, ki jih zaradi objektivnih razlogov (velikosti in teže) ni kazalo voziti na Reko. Vendar že to, kar je mogoče videti v našem paviljonu, takšno, kot je v praksi, daje soliden vpogled v dosežke naših delovnih organizacij na področju inovacijske dejavnosti.

Potem ko se drugi člani naše skupine, v kateri so v večini racionalizatorji, odpravijo na ogled razstavnih prostorov drugih razstavljalcev, zaprosim Dragana Čelofigo, predsednika komisije za inovacijsko dejavnost v ESO, tu - na Reki - pa uradnega predstavnika našega kombinata na razstavi inovacij, naj mi zaupa nekaj svojih vtisov o razstavi in deležu, ki ga ima pri njej naš kombinat.

Iz odgovorov Dragana Čelofige

"Vseh razstavnih prostorov si zaradi množice drobnih opravil v našem paviljonu do danes še nisem ogledal. Mimogrede pa sem ugotovil, da je na letošnji razstavi zastopana večina pomembnejših jugoslovanskih gospodarskih organizacij in da bi jih bilo zastopanih še več, če bi bilo več razstavnega prostora. Iz tega sklepam, da jugoslovansko gospodarstvo namenja tej razstavi izredno pozornost, kar pomeni, da inovacijska dejavnost v naši družbi dobiva tisto mesto, ki ji že zdavnaj pripada.

Ob nekaterih bežnih srečanjih sem ugotovil tudi, da si vsi inovatorji želimo večjega medsebojnega sodelovanja. V tem tudi vidim glavni namen vsakoletne razstave inovacijskih dosežkov na Reki, čeprav nekateri želijo prireditvam, kot je ta, pripisati predvsem komercialni pomen. V resnici seveda ne gre za to, saj če bi to bil glavni namen takih prireditvev, bi imeli opraviti

z običajno velesejmsko razstavo. Kot zanimivost naj ob tem povem, da na letošnji razstavi sodeluje tudi več samostojnih inovatorjev. Se pravi inovatorjev, ki so inovacije prijavili mimo delovnih organizacij. Torej je ta razstava zares odprta za vse inovatorje in inovacije.

Kot je že ustaljena navada, imamo tudi letos med razstavo tako imenovane dneve soprirediteljev, v katerih se posamezni soprireditelji predstavijo ne le s svojimi inovacijami, temveč tudi s svojimi proizvodnimi programi in razvojnimi načrti. Naša sestavljena organizacija je tak dan imela v ponedeljek, 29. oktobra. V okviru tega dne smo med drugim pripravili tiskovno konferenco o delu, razvoju in načrtih naše sestavljene organizacije in njenih delovnih organizacij. Glede na odmevnost razprave na konferenci menim, da so bili vsi udeleženci z njo izredno zadovoljni. Največji vtis je na vse, ki smo jih povabili na konferenco, naredil podatek, da smo v našem kombinatu v minulih štirih letih na račun inovacij prihranili kar okrog 4,3 milijarde starih dinarjev.

Škoda je le, da se tiskovne konference niso udeležili tudi predstavniki RLV, saj je bilo na njej postavljenih precej vprašanj izključno v zvezi s tehnologijo pridobivanja premoga v našem rudniku. Kljub temu pa lahko rečem, da smo se v našem kombinatu na to razstavo na splošno dobro pripravili, saj smo na našem prostoru razstavili skoraj vse, kar v tem trenutku premoremo na področju inovacijske dejavnosti. To moje mnenje potrjuje tudi laskava pohvala našega deleža pri razstavi, ki jo je izrekel predsednik Zveze sindikatov Jugoslavije Mika Špiljak, ko se je med svojo potjo po razstavišču ustavil pri našem razstavnem prostoru.

Še tole naj povem ob tej priložnosti!

Ob pripravah na to razstavo v našem kombinatu smo ponovno ugotovili, da se bi na ravni naše sestavljene organizacije splačalo ustanoviti posebno strokovno službo za usklajevanje dela in zbiranja podatkov o delu inovacijskih komisij v delovnih organizacijah našega kombinata."

Malo po Reki, potem pa nazaj domov

Ob koncu mojega pogovora z Draganom Čelofigo, ki so ga nekajkrat prekinili obiskovalci našega razstavnega prostora z iskanjem podrobnejših pojasnil o poedinih razstavljenih inovacijah, se naša skupina počasi začela zbirati. Ko se zberemo, skupaj odidemo v spodnje prostore veličastne zgradbe, v kateri je razstava, kjer si ogledamo zanimiv film o poteku graditve ladij velikank v reški ladjedelnici "3. maj". Po ogledu filma pa prijetno tople in razsvetljene prostore razstavišča zamenjamo za mračen dan, v katerem gospodarita dež in burja. Ko se potem peljemo po obalni cesti proti Kraljevici, prehitimo več osebnih in drugih lažjih vozil, ki zaradi močnega vetra in naliva stojijo ob cesti.

Predstavnik beograjske "Mostogradnje", ki gradi most na otok Krk, nam med to vožnjo natrese kup podatkov

o industrijskih objektih vzdolž obale, ki pa jih zaradi vodne zavese bolj slutimo kot vidimo za okni avtobusa.

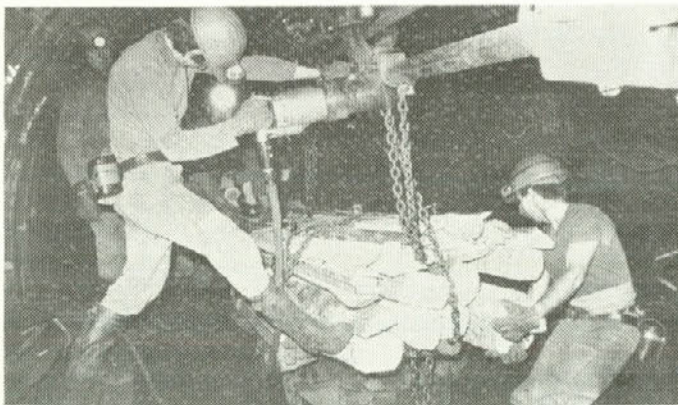
Upanje, da se bo vreme izboljšalo vsaj v Kraljevici, se nam razblini ob pogledu na zamegljeno silhueto velikanskega mostu. V takem vremenu je nesmiselno zapuščati varno zavetje avtobusa, zato se po krajši razlagi nekaterih najpomembnejših problemov, s katerimi so se graditelji ukvarjali med nekajletno graditvijo tega mostu, odpeljemo nazaj proti Reki.

Ko se poslovimo od vodnika po razstavi in Reki, ki nam

ZGORAJ - Obiskovalce razstave je v našem razstavnem prostoru zelo pritegnil prikaz dela jamskega hodnika z nameščenim odsekom viseče tračne proge, polno paleta betonskih kvadrov in še nekaterimi drugimi napravami, ki sodijo med novejšje racionalizacije delavcev RLV.

SPODAJ - Prestavljanje tovora lesa v eni od jamskih prog našega rudnika s cicke na visečo tračno progo po novem - z uporabo dvizne naprave, ki je rezultat uspešne inovacijske dejavnosti delavcev Jamske mehanizacije.

ga je priskrbel organizacijski odbor razstave, in se avtobus zažene v hribovite predele Gorskega kotarja, imamo samo še eno željo: čimprej priti do jedače! Kavalci na uri so se namreč že krepko približali sredini desne polovice številčnice in zato je razumljivo, da se naši želonci že počasi zmrdujejo. Vendar vodja poti obljublja kratek postanek šele v Delnicah, kar nas vse prej kot razveseli. Posebno zavoljo tega, ker že na začetku Gorskega kotarja srečamo nekaj nasproti vozečih vozil, ki imajo strehe pobeljene s snegom. Kmalu tudi okoli nas zaplešejo prve snežinke, takoj zatem pa

smo že sredi pravega snežnega meteža. Kolesa našega avtobusa se vrtijo zmeraj počasneje, dokler se na zasneženi cesti med hribi popolnoma ne ustavijo. Sneg je že povsem prekril z gozdom poraščeno pokrajino okrog nas, kake štiri centimetre debela plast snega na cesti pa povzroča voznikom nešteto preglavic. Na koncu dolge kolone vozil pred nami je na spolzki cesti zaneslo prazno avtociSterno, in promet je prekinjen v obe smeri. Po dobri uri je avtociSterna resda odstranjena, kolona vozil pa še vedno stoji na mestu. To pa zato, ker so se med odstranjevanjem avtociSterne na obeh straneh ceste nabrali po dve koloni v isto smer namenjenih vozil.

Še dve debeli uri skoraj stojimo na mestu, saj se pomikamo le po nekaj metrov naprej. Navsezadnje pa se kolona počasi le začne bolj pošteno pomikati proti Delnicam. Vendar takoj, ko se za silo razpotegne, že je tu nova nevarnost. Nekajurni "oddihi" namreč zbudijo pri voznikih nenadno željo po prehitevanju. Kaj to pomeni na zasneženi cesti, pa verjetno ni treba podrobno razlagati. Omeniti kaže samo to, da s prihajajočo zimo prihaja tudi obdobje množičnih prometnih nesreč, za vzrok katerih bodo statistiki nemalokrat navedli "človeški faktor".

Pripravil Bojan Ograjenšek

Podpisali smo dve zelo pomembni pogodbi o poslovno tehničnem sodelovanju

V četrtek, 8. novembra, so predstavniki naše sestavljene organizacije in delovne organizacije ESO podpisali s predstavniki angleške firme DOWTY dve zelo pomembni pogodbi: pogodbo o poslovno-tehničnem sodelovanju in pridobitvi materialne pravice podpisnic pogodbe do tehnologije skupnega proizvoda - sestavnih delov jamskega podporja, ter pogodbo o dolgoročni proizvodni kooperaciji podpisnic pogodbe pri tem proizvodu.

S podpisom teh dveh pogodb se je končalo prvo obdobje dobrega sodelovanja med našim kombinatom in angleško firmo Dowty, ki sega v leto 1976. Priprave, ki so omogočile podpis teh dveh pogodb, seveda niso bile enostavne, in to predvsem zaradi razlik v družbeni ureditvi in zakonodaji matičnih držav podpisnic pogodb. Vendar kot je na slovesnosti pred podpisom obeh pogodb poudaril direktor firme Dowty gospod A. W. Turner, dela, ki ni dovolj zahtevno, ni vredno opravljati. Pri tem pa ni imel v mislih le zahtevnosti dela ob reševanju problemov, ki so izhajali iz razlik v družbeni ureditvi in zakonodaji naše države in Združenega kraljevstva Velike Britanije in Severne Irske, temveč tudi zahtevnost nalog, ki izhajajo iz vsebine obeh pogodb. To je nalog, ki podpisnicam pogodb nalagajo razvoj in proizvodnjo primerne jamskega podporja za tako zahte-

Vršilec dolžnosti predsednika poslovnega odbora našega kombinata Mirko BIZJAK izroča generalnemu direktorju firme Dowty A.W. TURNERJU spominsko darilo.

Slovesnosti ob podpisovanju pogodb se je udeležil tudi predsednik republiškega komiteja za energetiko Drago PETROVIČ.

Za firmo Dowty so pogodbi podpisali - od leve proti desni: F. LAMPL, direktor izvoza, J. DORAN, komercialni direktor, in A.W. TURNER, generalni direktor firme Dowty.

ven rudnik, kot je RLV. S tega vidika je pomen podpisanih pogodb označil tudi vršilec dolžnosti predsednika poslovnega odbora naše sestavljene organizacije Mirko Bizjak, ki je dejal, da so razmere v našem rudniku zelo težavne in da bodo v bodoče še težavnejše.

Pred podpisom pogodb je povedal nekaj misli tudi predsednik republiškega komiteja za energetiko Drago Petrovič. Uvodoma je opozoril na pomembnost tega, da je vlada Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske prekinila s trdno zasidrano miselnostjo, ki ni bila v prid navezovanju poslovnih stikov Združenega kraljestva z drugimi državami. Ob tem je poudaril, da ima veliko zaslug za prekinitev te miselnosti tudi firma Dowty.

V nadaljevanju je predsednik republiškega komiteja za energetiko opozoril, da reševanje energetske krize s pridobivanjem večjih količin premoga pomeni za našo državo temeljno energetske dolgoročno usmeritev. Takoj zatem je povedal, da je republiški komitej za energetiko vedno podpiral in bo še naprej vedno podpiral prizadevanja naše delovne organizacije ESO, da bi postala eden od nosilcev razvoja in izdelave jamske mehanizacije v naši republiki in državi. Za sklep pa je dejal, da podpis pogodb s firmo Dowty ni pomemben le zaradi potreb po ukinjanju uvoza jamskega podporja, ampak tudi zaradi razvoja možnosti za izvoz te opreme, torej za zmanjšanje zunanjetrgovinskega primanjkljaja naše države, ki je ena od glavnih nalog naše bitke za stabilizacijo gospodarstva.

Po slovesnosti ob podpisu pogodb, katere se je poleg predsednika republiškega komiteja za energetiko udeležilo še nekaj drugih predstavnikov gospodarskega in političnega življenja v republiki in občini, smo naredili še kratek razgovor o pomenu podpisanih pogodb, in sicer z vršilec dolžnosti člana poslovnega odbora naše sestavljene organizacije za razvoj - diplomiranim inženirjem strojništva Francem Pečovnikom.

Inženir Franc Pečovnik nam je v tem razgovoru povedal tole!

VPRAŠANJE - Za kaj v podpisanih pogodbah pravzaprav gre in v čem se podpisani pogodbi razlikujeta?

PEČOVNIK - Gre, kot ste slišali pred podpisovanjem, za dve pogodbi. Obe sta pripravljene na podlagi dopoljenih jugoslovanskih zakonov, ki urejajo poslovno-tehnično sodelovanje z drugimi državami.

Pogodba o dolgoročni proizvodni kooperaciji utemeljuje obojestransko sodelovanje pri proizvodnji krmilnih mehanizmov za jamsko podporje. Po tej pogodbi se bo naša delovna organizacija Elektrostrojna oprema usposobila za proizvodnjo in pozneje izdelovala 65 odstotkov delov za krmilne mehanizme, angleška firma Dowty pa preostalih 35 odstotkov. Delež firme Dowty sestavljajo predvsem razna tesnila, posebni ventilčki in podobno, kar mi ne nameravamo izdelovati. Vrednost 35-odstotnega deleža firme Dowty bo "Elektrostrojna

oprema" nadomestila z izvozom dela svoje proizvodnje. Torej gre za čisti kooperacijski odnos. Skupni proizvod je kompleten krmilni mehanizem, ki je hkrati del hidravličnega podporja.

Spričo želje obeh kooperantov, da bi s skupnimi močmi prišla do čimbolj popolnega in ustreznega končnega proizvoda – to je hidravličnega podporja – je danes prišlo tudi do podpisa pogodbe o poslovno-tehničnem sodelovanju in pridobitvi materialne pravice do tehnologije. Po tej pogodbi sloboda kooperanta medsebojno izmenjavala izkušnje pri proizvodnji podporja in ga razvijala tako, da bo ustrezalo montageološkim razmeram v posameznih rudnikih in potrebam jugoslovanskega trga. Sočasno pa se bosta skupaj pojavljala na tujem tržišču. Bistvo te pogodbe je, da Dowty daje svoje tehnološke rešitve v uporabo Elektrostrojna oprema, ta pa njemu svoje. Nesporno je namreč, da ima tudi Elektrostrojna oprema na področju razvoja jamskega podporja svoje zamisli in rešitve, predvsem pa bogate izkušnje, ki jih črpa iz RLV.

Za našo sestavljeno organizacijo in delovno organizacijo ESO so pogodbi podpisali – zadaj od leve proti desni: Mirko BIZJAK, v.d. predsednika poslovnega odbora naše sestavljene organizacije, Vilijem JELEN, predsednik poslovnega odbora ESO, in Anton ŽEVART, vodja proizvodnje v temeljni organizaciji ESO – Strojni obrati.

Obe pogodbi sta med seboj tudi pravno tesno povezani. Če bi, recimo, prenehala veljati pogodba o poslovno-tehničnem sodelovanju in pridobitvi materialne pravice do tehnologije, bi obenem prenehala veljati tudi pogodba o dolgoročni proizvodni kooperaciji.

VPRAŠANJE – Med svojim današnjim govorom je direktor Dowtyja A. W. Turner poudaril, da je bilo v obdobju priprav obeh pogodb precej težav pri usklajevanju zakonov obeh držav. Kaj je mislil s tem? Zanima nas tudi, če pogodbi vsebujeta tudi taka določila, ki nam ne ustrezajo najbolj, in katera določila so to.

PEČOVNIK – V skladu z našo zakonodajo in resolucijami o razvojni politiki pri nas izredno poudarjamo dolgoročno proizvodno kooperacijo in poslovno-tehnično sodelovanje s tujimi podjetji. To pa z namenom, da bi na eni strani dosegli zdravo kooperacijo, na drugi strani pa izmenjavo dobrih izkušenj in dobrih tehnologij.

Težave, ki jih je omenjal gospod Turner, so izhajale iz tega, ker so bili tujci doslej navajeni prodajati samo licence. Če so mogli, so prodali eno licenco tudi več kupcem, poleg tega pa je pri prodanih licencah nemalokrat šlo za že preživeto tehnologijo.

Naša nova zakonodaja zato nakupu licenc močno nasprotuje, daje pa možnost proizvodni kooperaciji, pri kateri noben kooperant ne sme zatajiti. Saj če bi zatajil tuji kooperant, bi skupni proizvod bil zanič. Enak rezultat pa bi bil, če bi zatajila domača delovna organizacija. To velja tudi za poslovno-tehnično sodelovanje; tudi pri tej obliki sodelovanja je le od poštene izmenjave izkušenj odvisna kvaliteta tehnologije in s tem uspešnost njene prodaje... In še na drugi del vprašanja moram odgovoriti... Določil, kakršna omenjate, v teh pogodbah ni, ker naši zakoni onemogočajo omejevanje naših delovnih organizacij v odnosu s tujim kooperantom pri nastopanju na tujem tržišču, pri uveljavljanju proizvodov in podobno. Skratka, naši zakoni dajejo obema kooperantom enakovredne in enakovredne možnosti.

VPRAŠANJE – Zanima nas še to, v kolikšnem času bo Elektrostrojna oprema pripravljena za izvajanje določil teh pogodb in kakšne so na splošno njene razvojne možnosti.

PEČOVNIK – Elektrostrojna oprema se že temeljito pripravlja na novo proizvodnjo, saj zanjo izpolnjuje že večino pogojev. V ta namen so, denimo, kupili že precej novih strojev, sedaj pa morajo izvesti še postopke za pridobitev republiških in zveznih soglasij, vendar računamo, da večjih težav pri tem ne bodo imeli.

V novih prostorih pa bodo s poskusno proizvodnjo začeli že v prvih mesecih prihodnjega leta. Vsekakor pa morajo skladno s pogodbo v prvem letu potem, ko pogodba začne veljati, proizvesti najmanj toliko, da bodo dosegli 15 odstotkov vrednosti proizvodov, na katere se pogodba nanaša.

Razvojne možnosti na tem področju so izredno velike. Končno pa se moramo tudi zavesti, da v SFRJ potrebujemo letno za okrog 400 metrov odkopne fronte opreme, po nekaterih napovedih pa celo za okrog 600 metrov. Potrebe na zunanem tržišču pa so še veliko večje. Kako bomo potrebe zadovoljevali, pa je odvisno od tega, kako hitro in kako kvalitetno se bomo pojavili na tržišču.

Vendar to se ni vse!

Glede na to, da bo v prvi fazi razvijala najzahtevnejšo hidravliko – to je hidravliko, ki se odlikuje po kvaliteti, preciznosti in konstrukcijski zahtevnosti – bo Elektrostrojna oprema v prihodnosti lahko razvijala tudi hidravliko za druge namene, ne le jamske. Na tem področju pa so še neslutene možnosti razvoja.

Pripravil Bojan Ograjenšek

Portret našega delavca

Anton Tajnik, KV ključavničar v EFE

Vse več preprostih ljudi srečujem na poteh, ki vodijo do njihove preteklosti in sedanosti. Vse več je skoraj neopaznih človeških likov, ki sestavljajo naš vsakdanjik; ljudi, ki jih le redko opazimo v neprestanem hitenju. In ko se naše poti vendarle prekrizajo, nas njihov skoraj praviloma preudaren odnos do življenja tako preseneti, da težko navežemo in izpeljemo pogovor z njimi. Obide nas nelagodni občutek vsiljivosti, ki zaradi sogovornikovega preprostega odnosa do življenja med pogovorom počasi sicer izginja, povsem izgine pa še tudi potem ne, ko rahel stisk roke ob slovesu napove, da se poti spet ločujejo - vsaka v svojo smer.

Nekaj takega se mi dogaja danes, ko sedim pred mirnim, skoraj nestvarnim obrazom mojega sogovornika. Nestvarna mirnost ali vsaj takšna moja opredelitev izraza na obrazu nasproti mene verjetno izhaja iz prenapetosti, ki jo ustvarja vročina poletnega dopoldneva, gost promet na cesti v Šoštanju in skorajda vročičen utrip proizvodnega procesa v dvorani za izdelavo elektrofiltirskih elementov.

Nekaj minut prej sem namreč stal ob stroju, iz katerega polzi zbita masa v obliki neskončnega kvadra, ki ga le nekaj metrov naprej razreže hitro in ostro orodje. Že naslednji trenutek pa narezane sveže kvadre avtomatska naprava nalaga na posebne police, od koder jih odvažajo v peč na sušenje. Od peči je še samo korak do naslednjega avtomata, ki posušene kvadre s polic spet postavlja nazaj na trak. Od tod pa kvadri drsijo naravnost do neutrudnih rok delavk, ki z njimi polnijo palete.

Visoko avtomatizirani proces je občudovanja vreden vse dotlej, dokler se naključni obiskovalec ne spotakne ob podatku, da vsaka delavka na koncu traka v osmih urah preloži tudi za več kot 45 ton kvadrov.

Takšno je torej delovno okolje Antona TAJNIKA, kvalificiranega ključavničarja v skupini vzdrževalcev elektrostrojnih naprav v naši delovni organizaciji EFE, ki tačas mirno sedi za mizo v obratni pisarni in molči.

Obenem, ko razmišljam, kako bi ga izzval, da bi odprl zajetno, skoraj petdeset let staro zakladnico spominov in iz nje stresel nekaj utrinkov, pomembnih za njegovo življenje in nas, skoraj zanesljivo vem, da to ne bo lahko. Zato spregovoriva najprej o povsem vsakdanjih zanimivostih. In še pri tem pogovoru govorim večinoma jaz, saj mi Anton odgovarja v glavnem le z "da" ali "ne".

Končno mi ne preostane kaj drugega, kot dana silo prerežem debelo vrv na malhi, v kateri so Antonovi spomini; vprašam ga, kako se spominja svoje mladosti.

Njegova začetna pripoved o tem spominja na slaboten gozdni izvir, ki počasi namoči najprej tla bližnje okolice, potem pa se slaboten curek začne viti med stebli podrastja. In tako kot voda občasno dviga listje, tako njegova pripoved odnaša mojo domišljijo nekaj desetletij nazaj, v leta, ki jih poznam le iz knjig, in v leta, ki se jih spominjam v megleni zavesi otroškega odraščanja.

Rodil se je 1930. leta v Družmirju pri Šoštanju v delavski družini. Njegov oče, čeprav zaposlen kot neizpučen delavec v šoštanjski tovarni usnja, je bil napreden in pravičen človek. Poleg tega je bil domoljub, kar priča njegova udeležba v borbah za severno mejo. V taki družini torej je Anton preživel svoje otroštvo. Osnovno šolo je obiskoval v Šoštanju, za ključavničarja pa se je izučil v tovarni usnja. Medtem je izbruhnila druga svetovna vojna. Najgloblje v spominu mu je iz tega obdobja ostalo streljanje talcev v Šoštanju.

"Še veliko let po vojni sem se ves oznojen prebujal sredi noči, ko sem sanjal o tem strašnem dogodku," pripoveduje, pri tem pa se mu na obrazu rišejo ostre gube.

Po vojni se je Anton TAJNIK zaposlil pri šoštanjskem "Gradbeniku", ki se je 1960. leta deloma priključil RLV kot obrat za proizvodnjo elektrofiltirskih elementov ali krajše - obrat EFE.

"Lepe spomine imam na prva povojna leta," pravi Anton danes. "Ljudje smo si bili na neki način veliko bolj blizu kot danes. Morda zato, ker smo trpeli vsesplošno pomanjkanje in nas je to sililo v večjo medsebojno odvisnost in razumevanje. Danes so razmere take, da je človek sam sebi dovolj, zato pa trpi družabnost med ljudmi, po kateri Slovenci že tako nismo kdove kako znani.

Tja do sredine šestdesetih let skoraj nismo mogli drug brez drugega, porast osebne in družbenega standarda in pozneje tudi čedalje bolj močna potrošniška miselnost pa sta skrhalo tople medsebojne odnose. Za temi nam je danes res lahko žal," ne brez kanca žalosti v glasu pove Anton.

Danes Anton živi v skupnem gospodinjstvu s svojo sestro. Skupaj obdelujeta košček zemlje, ob hiši pa je tudi sadovnjak, po katerem se pase nekaj perutnine. Živine nimata, ker sta oba v službi; nekaj let starejša sestra je zaposlena v tovarni usnja v Šoštanju.

"Hišo imava in avto pa tudi brez radijskega in televizijskega sprejemnika nisva," mi s kratkimi premori zaupa sogovornik. A ko ga vprašam, zakaj se ni oženil, se mu koticiki ust najprej razširijo v komaj opazen nasmeh, potem pa odvrne, da ni bilo časa. To pa verjetno ni čista resnica, saj Anton čez čas doda: "Kaj vem, zakaj se nisem oženil..." - in obmolkne.

Svojo netaktnost drago plačam. Anton se kar opazno skriva za plašč redkobesednosti in na več naslednjih vprašanj, ki mu jih zastavim, dobim odgovore le v obliki ene ali dveh besed. Iz njih lahko ugotovimo, da je Anton še kar zadovoljen s svojim delom in da zanj prejema tudi še kar ustrezno plačilo. To mu lahko verjamem, saj drugače letos ne bi bil dobitnik jubilejne na-

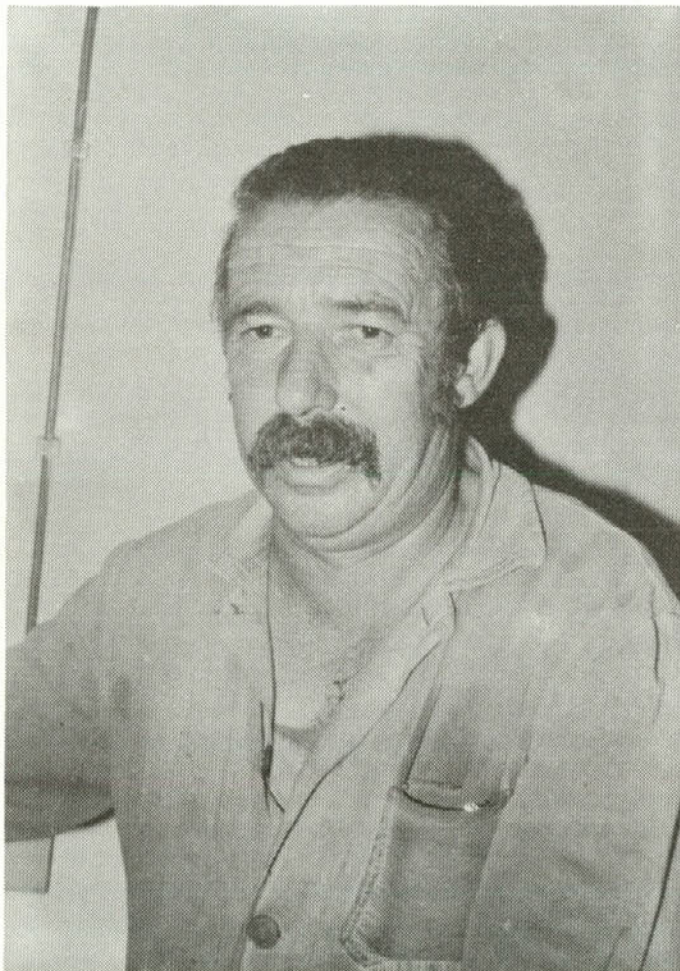

grade za trideset let dela.

Zanima me, zakaj je porabil denarni del jubilejne nagrade.

Tisti najin gozdni izvir, ki ga omenjam na začetku in ki je pred nekaj minutami presahnil, se spet pojavi na površini. Nevede z zadnjim vprašanjem načnem temo, ki je Antonu pri srcu.

"Večji del denarnega dela nagrade sem porabil za nakup planinske opreme," mi počasi odgovori na vprašanje, potem pa njegova pripoved spet postane tekoča in za spoznanje tudi bolj živahna. To tudi ni čudno, saj

Anton TAJNIK, eden od naših letošnjih delovnih jubilarov "30-letnikov"

je obiskovanje gora njegova najljubša pogovorna tema. Zanos, ki spremlja njegovo pripoved o planinarjenju, je nalezljiv. Njegov opis prehojenih gora mi tako razburka domišljijo, da v mislih skupaj z njim še jaz prehodim dobršen del poti slovenske planinske transverzale.

"Nazadnje sem bil na Bogatinu, letošnji dopust pa kamim preživeti deloma v Logarski dolini, nekaj dni pa doma, da postorim to in ono," mi pove v eni sapi. Omenim mu, da včasih težko razumem strast vseh tistih, ki se vedno znova "grizejo" v kolena na proti že tolikokrat prehojenim vrhovom. Anton se mi na-

smehne. Verjetno njegov nasmech velja spoznanju, da moje planinske izkušnje ne segajo dlje kot do tistih planinskih postojank, do katerih pripelje široka bela cesta. Kljub temu ali pa ravno zato mi prizanesljivo pojasnjuje bistvene prednosti planinarjenja pred preživljanjem dopusta ob morju.

Ker me čas že priganja, skušam pogovor naravnati h koncu. Toda kako neprisiljeno zavreti pripoved na splošno molčečega sogovornika, ki mi še vedno živo razlaga lepote slovenskih gora?... Zamislim se in potem pridem na dan z vprašanjem, ali se v prostem času ukvarja še s čim drugim.

Žuboreč izvir nenadoma presahne in šele čez čas znova vznikne, vendar veliko manjši in lenobnejši. Kljub temu pa v mirnejši pripovedi Antona ugotovim, da drugega pravega razvedrila nima. "Včasih, ko sem bil še bolj aktiven pri delu samoupravnih organov," odgovori, "mi je zmanjkovalo prostega časa, sedaj pa prosti čas, kolikor ga mi preostane, porabim za delo doma."

- - -

Še danes, ko je od najinega pogovora minilo že precej časa, razmišljam o preprosti logiki in pošteni besedi Antona Tajnika in vseh tistih ljudi, ki mislijo in delajo tako kot on. In ob tem me znova spreleti spoznanje, da je ob pogovorih s takimi ljudmi treba utišati vse predsodke o večjem družbenem pomenu zgovornejših ljudi.

- bo -

Nekaj popravljenih pregovorov

- Drevo se na drevo naslanja, človek pa na lopato.
- Mladost ni norost, če zgradi progo, cesto in most.
- Dober stric je boljši kakor deset sosedov.
- Kdor drugemu jamo koplje, je gradbeni delavec.
- Med pravico in krivico ni srede, sreda je med torkom in četrtkom.
- Kdor hoče visoko leteti, mora dobro jezik vrteti.
- Gora ni nora, tisti je nor, ki ima motor.
- Jabolko ne pade daleč od drevesa, pa tudi odpeljati ga nihče ne mara.
- Denar se po niti nabira, po Trstu zapravlja.
- Pridni ima dosti kruha, a meso je za lenuha.
- Kredit na kredit - palača, to se še najbolj splača.
- Polna kuverta železne duri prebije.
- Bolezni sto imamo, a zavarovanje eno samo.
- Kdor nima v glavi, ima v trebuhu.

Iz ene od Pavlihovih pratik

ODŠLI V POKOJ V ZADNJIH MESECIH

Veronika JAVORNIK,
upokojena 30. junija

Rojena 25. decembra 1923
na Paškem Kozjaku.

Mati petih otrok: leta 1946 rojenega Alojza, leta 1948 rojene Marice, leta 1949 rojene Vere, leta 1953 rojenega Janka in leta 1957 rojenega Jožeta.

Od 1. novembra 1961 je neprekinjeno delala v TE Šoštanj. Bila je čistilka.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Aktivna udeleženka NOV od marca 1944. leta.

OPOMBA - Podobno notico o tej naši upokojeni delavki smo objavili že v prejšnji številki Rudarja, vendar zaradi pomanjkljivih podatkov, ki smo jih dobili za sestavo notice, hudo nepopolno. Tokrat smo vrzeli v prejšnji notici (pri navajanju otrok) odpravili.

Ivan KOREN,
upokojen 13. julija

Rojen 27. marca 1919
v Škalah pri Velenju. Poročen
z Jožefo, rojeno Dolinšek.

Od 20. maja 1970 je neprekinjeno delal v RLV, predtem pa že od leta 1945 do leta 1969, ko je bil začasno invalidsko upokojen. Zaposlil se je kot kvalificirani tesar v gradbenemu obratu RLV. Leta 1960 je bil premeščen v rudniško glavno skladišče, kjer je delal kot skladiščnik do invalidske upokojitve. Po ponovni zaposlitvi je do dneva starostne upokojitve delal kot čuvaj.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Jože JUVAN,
upokojen 18. julija

Rojen 26. februarja 1923
v Razborju pri Mariboru.
Poročen z Marijo,
rojeno Ravljen.

Od 19. decembra 1953 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Mehanizacijo in transport in leta 1976 v Jamo vzhod, zdaj jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1957 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1960 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Janko OŠTIR,
upokojen 27. julija

Rojen 22. novembra 1919
na Paškem Kozjaku. Poročen
z Uršulo, rojeno Mann.

Od 11. januarja 1946 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani šofer v Avtoparku in v njem delal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Od 18. aprila 1941 do 9. maja 1942 je bil v ujetništvu.

Dragutin KONČIČ,
upokojen 31. julija

Rojen 25. novembra 1923
v Jurovcu pri Čakovcu.
Poročen z Anastazijo,
rojeno Đerkeš.

Od 18. septembra 1959 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8 in konec leta 1977 v Jamo zahod, zdaj Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Jože POUH,
upokojen 31. julija

Rojen 14. maja 1931
v Geleenu v Holandiji. Poročen
s Faniko, rojeno Kodrun.

Od 12. februarja 1955 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Steber 8, leta 1975 v Zunanje obrate in leta 1978 v Mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1957 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik več diplom za vestno in vztrajno delo in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Anton SEHER,
upokojen 31. julija

Rojen 19. januarja 1918
v Borovljah na Koroškem.
Poročen s Katarino, rojeno Sreš.

Od 16. aprila 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot diplomirani rudarski inženir v plansko-analitskem sektorju skupnih služb delovne organizacije RLV. Leta 1974 je bil premeščen v tehnični sektor skupnih služb REK Velenje in leta 1978 v skupne službe delovne organizacije RLV v sestavi REK Velenje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik zlate značke za 30 let dela in dvakrat dobitnik reda dela II. stopnje.

V letu 1942 interniran v Gonarsu.

Anton GOROGRANC,
upokojen 2. avgusta

Rojen 7. decembra 1918
v Ložnici pri Velenju. Poročen
z Zofijo, rojeno Tajnšek.

Od 15. maja 1945 je neprekinjeno delal pri RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v elektrostrojnomu obratu, zdaj delovna organizacija "Elektrostrojna oprema", kjer je delal vse do upokojitve.

Eden od pionirjev povojne obnove in razvoja RLV: pri rekonstruiranju stare klasirnice, izvoznih naprav jame Škale in izgradnji novih rudniških objektov.

Nazadnje dolga leta vodja preoblikovalnice in remontnih del v ESO.

Vseskozi je bil družbenopolitično zelo aktiven: v organih družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organih, društvih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, dobitnik zlate značke za 30 let dela, reda dela s srebrnim vencem in še raznih drugih odlikovanj in nagrad.

Aktivni udeleženec NOV od 15. avgusta 1944 dalje.

Amalija LESNJAK, upokojena 4. avgusta

Rojena 19. oktobra 1920 v Preski pri Trebnjem.
Mati dveh otrok: leta 1955 rojenega Ivana
in leta 1957 rojene Ivanke.

Od 10. septembra 1974 je neprekinjeno delala pri ESO. Opravljala je razna dela, najprej v Krovsko-kleparskih obratih, leta 1978 pa je bila premeščena v skupne službe ESO, kjer je delala do upokojitve.

Ciril PLOT,
upokojen 8. avgusta

Rojen 1. julija 1926
v Zvirčah pri Novem mestu.
Poročen s Terezijo,
rojeno Resnik.

Od 5. februarja 1958 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1977 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Rudolf KORTNIK,
upokojen 11. avgusta

Rojen 15. aprila 1925
v Podgorju pri Velenju. Poročen
s Silvo, rojeno Ventrinini.

Od 15. novembra 1951 je neprekinjeno delal v RLV, predtem pa s krajšimi prekinitvami že od 1947. leta. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jami vzhod. Leta 1951 je bil premeščen v strokovne službe, leta 1975 v Storitve in leta 1977 v J. transport, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1949 je opravil izpit za nadzornika strojne smeri. Vseskozi družbenopolitično aktiven, posebno v sindika-

tih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, dobitnik zlate značke za 30 let dela, odlikovan z redom dela s srebrnim vencem in redom republike z bronastim vencem, dobitnik srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije, priznanj za racionalizatorstvo in plakete Zveze sindikatov Jugoslavije.

Ivan FECE,
upokojen 8. septembra

Rojen 11. februarja 1928
v Skornem pri Šoštanj. Poročen
z Antonijo, rojeno Vrabič.

Od 17. aprila 1950 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v Zunanje obrate in leta 1978 v Zavarovanje, kjer je delal kot vratar do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Aktivni udeleženelec NOV od leta 1944 dalje.

Edvard PUŠNIK,
upokojen 19. septembra

Rojen 25. septembra 1930
v Šaleku. Poročen z Marijo,
rojeno Aubrecht.

Od 12. novembra 1958 je delal v RLV neprekinjeno, s krajšima prekinitvama pa že od leta 1947. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1968 je bil premeščen v Zunanji obrat in leta 1978 v Kopalnico, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Henrik GRACNER,
upokojen 29. septembra

Rojen 26. aprila 1930
v Podgorju pri Sevnici. Poročen
z Jožefo, rojeno Luzar.

Od 15. maja 1956 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973

je bil premeščen na Steber 8, leta 1977 nazaj v Jamo vzhod in leta 1978 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Franc ŽNIDER,
upokojen 29. septembra

Rojen 2. junija 1930
v Pesjem. Poročen s Frido,
rojeno Ledinek.

Od 13. marca 1953 je delal v RLV neprekinjeno, s krajšo prekinitvijo pa že od leta 1946. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod, sedaj Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Milica ČREŠNIK-ORNIK, upokojena 30. septembra

Rojena 23. februarja 1927 v Štorah. Mati enega otroka:
leta 1965 rojene Brine.

Od 1. oktobra 1956 je neprekinjeno delala pri RLV. Zaposlila se je kot referentka v nabavnem oddelku skupnih služb rudnika. Leta 1967 je bila premeščena v plansko-analitski sektor in v njem delala tudi po vključitvi tega sektorja v skupne službe REK Velenje, in sicer kot ekonomistka.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnica zlate značke za 30 let dela.

Stane KAMPJUT, upokojen 30. septembra

Rojen 13. septembra 1919 v Mozirju.
Poročen z Marijo, rojeno Penšek.

Od 1. marca 1954 je neprekinjeno delal v TE Šoštanj. Zaposlil se je kot knjigovodja in to delo opravljal vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

V letih 1941-1945 interniran v Mauthausenu.

Jože GLINŠEK,
upokojen 4. oktobra

Rojen 17. februarja 1930
v Družmirju pri Šoštanju. Poročen
z Ivanko, rojeno Vrtačnik.

Od 31. maja 1954 je neprekinjeno delal pri RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1948. Zaposlil se je kot kvalificirani tesar v gradbenem obratu. Leta 1956 je bil premeščen v Zunanji obrat, leta 1957 nazaj v gradbeni obrat in leta 1965 v Jamske gradnje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1973 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in dobitnik zlate značke za 30 let dela.

Alojz NOVINŠEK,
upokojen 12. oktobra

Rojen 20. junija 1920
v Spodnjem Doliču pri Mislinji.
Poročen s Kristino, rojeno Ramšak.

Od 21. oktobra 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v Zunanjem obratu in delal v Zunanji dejavnosti do upokojitve.

Leta 1968 je opravil izpit za polkvalificiranega delavca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Hinko VERTAČNIK, upokojen 31. oktobra

Rojen 26. januarja 1923 v Šmartnem pri
Slovenjem Gradcu. Poročen s Stanko, rojeno Krajnc.

Od 1. maja 1972 je neprekinjeno delal v TE Šoštanj. Zaposlil se je kot kvalificirani avtomehanik in potem opravljal ključavničarska dela v TE Šoštanj I do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Po podatkih iz kadrovske evidence in oddelka za socialno zavarovanje v kadrovsko-socialnem sektorju skupnih služb SOZD REK Velenje - Vesna KORES!

ZA ŠALO IN ZA RES

Nekaj zbranih od vsepovsod

Tone in Tine gresta nasekana iz krčme domov. Med potjo štrbunkneta v jamo.

"Mejduš, kaj bova pa sedaj naredila?" začne stokati Tone.

"Ti si pa res pravi bedak," ga nahruli Tine. "Še v jami bi hotel delati!"

- Kaj pa delate? vpraša sprehajalec moža, ki je z nožem rezal drevo.

- Drvar sem, drevo podiram.

- Z nožem!? Raje vzemite sekiro!

- Zakaj? Plačan sem na uro.

- Halo, mojster, hitro pridite, v kleti je počila vodovodna cev!

- Koliko vode pa se je že nateklo?

- Skoraj trideset centimetrov!

- Potem boste na vrsti prihodnji teden. Ta teden popravljamo tistim, ki je imajo že štirideset centimetrov.

Dve sosedi:

- Ste slišali? Tisto iz pritličja so odpeljali v bolnišnico. Zastrupitev krvi.

- Ali se je ugriznila v jezik?

Zbrala Vesna Kores

Šremer se je zlomil, špice pa ni... Dvabart!

- Čečo, Miha!

"Srečno, Jošt!... Še kijklco prodala bom, da en mandat še mela bom... Ne grem, ne grem, ne grem še preč..."

- Si pa dobre vole, kakr vidim, ko si prepevaš, pa še tako doplih hecno.

"Je nism jes presukal. Sn jo ču v eni naši posestankarski družni... Glavno je, da je veselo, pa četud rotacija crkne, a ne?... La, la-la, la, lá - la, la."

- Veš ka, Miha, če misliš še kr krolit, grem naprej, da mi apetita ne pobereš!

"No, no, bom pa nehal. Sedi, boma vkup psa nafojtrala... Poglej ga vruga beuga: spet mi je podgana malco požrla, prekleta žvat frdamana!"

- Zdaj pa že nehaj anbart; sedi, ti bom jaz pou proč dau!... Veš, marajo tud podgane žret, pa če glih se ponekot razmnožujejo ko sisovska birokracija.

"Misliš tste 'posredno-neposredne proizvajalce', al kaj jim že reče jo?"

- Jes da mislim? Bodi, no, pametn. Bi rad, da se mi še disciplinska komisija na vrat obesi?

- - -

- Čečo, Miha! Sn ču, da so te našli, ko si tak gobec otresau!"

"Srečno! Jošt. Še dva mesca, še dva mesca, samo še dva mesca..."

- Ka dva mesca - si invalidsko penzijo zdr?

"Penzijo, ja - zdaj me pa še ti zafrkavaj... Še dva mesca, pa bom rešen pogojne... Sej veš kam?"

- A zato maš okolo sebe tak poštimano ko v štiblco! Kak so te pa zašili?"

"Fudlau sn, ko se glih ni fedralo, zuna pa na kontrolo nabasau."

- Ka hočeš, jo boš že mago prebolet... Ti, ka pa včera? Sn te vido kr samga s cekrom v štacuni. Si preuzeu doma ženskam nabavo?

"Ja, glih tak pogojno! Je sama vidla na odločbi disciplinske napisano tud 'poročen...' pa 'oče dveh otrok'... in me nadrla ko vrag. Je rekla: 'Fudlat, a ne, pol pa še nam sramoto nakopat, ko visimo s tebo vred tam na tsti tabli, kiro vsi na šahtu najbolj zijajo? Vredo, boš pa zato še doma dobo pogojno. Na, cekar, pa v trgovino! Do konca šahtovske pogojne boš ti nabavni!... Čuvaj, Jošt! Grema! Nizka lampa gre... Srečno!"

Jošt Bergauer

Fedrunga pač mara bt...

- Je že tak, ko smo se v naši dolin zmenl, da bomo delal zaradi štroma vse sobote. Se prav, da bomo spet žrtvoval svoj prosti cajt knapi, pa če glih smo ga še kak potrebn. Pa naj bo! Vse to gre za nas, da nam bo topl, da se bo frocovje lahk grel ob radiatorjih. Sej pozim je pač hudič, če ne bi blo kulma. Mislim pa, da bi že bil zadni cajt, da bi se naše mesto pobratlo z Mariborom...

"Zaka pa, Francek?"

- Lani smo jim dali kulm, da so se lahk grel, da so lahk kuhal, nam so pa dal točke, da ni naš fuzbal štrbunkno von iz lige. Ka nam bojo pa letos dal? E, letos jim bomo pa moral dat mi točke, če bomo hotl še kdaj videt Maribor u Veleju. Kulm jim bomo pa tud mogl dat, da ne bojo zmrzval.

"Čuj, Francek, sam to mi še povej!"

- Ka pa?

"A misliš, dani take počasne hoje u Mariboru kriv naš Hlavač?"

- Ka veš. Mogoče bo pa splaval. Mogoče pa bo le rešil vijolice, da bojo še vedno živele, da ne bojo ovenele. Sam u jam je pa dargač. Ni čudn, da je naš "Knap" u drugi ligi že tretto leto. Veš, da je ni malce, ko ne bi blo žuge pa seks govorena. Kar vsem skop je blo dolg cajt, ko smo mel kolektivnega. Najbolj hodu je pa blo kroci, šremerju in svidrim. Sej vemo, da so to še kar avtomati rudarenja, a ne!... Kroca je tsta, ko se matra podnev in ponoč, šremer se pa kar naprej

zaletava u ulm pa vpije najo: "Si lena, da veš! Vsak bi zajbral tak nastrelen kulm. Jaz pa trpim in se matram. S svojo bučo kar naprej tolčem po kulmo, tak da sn že kar za bolniško. Samo štajgar je proti in mi ne da kontrolnga lista. Zmiraj se zgovarja: 'Boš že potrpel. Ko boš mel bučo vso stolčeno, baš pa tak šov na dalšo zdravlene, ali boljš rečeno, okrevanje.'" "Kam pa misliš, Francek? U Topolšco? Tam so arcneje za vse. Tsta voda je tak s hudičem, da če bučo porineš enkrat nat, takoj veš, da jo nimaš kar za frizerja. Ko jo drugič porineš, pa že veš, da ni hermelika, da bi zdravla čist vse. Če jo še pa tretič zarineš, boš pa vidu, da je marzla, da se pri taki oslariji lahk nalejžeš še revme..."

"Kje so tone?" se naenkrat zadere gor po urt - štajgar, ka pa!

- Tone je gor na urt, šalterist je zaspal, pa se je mitnemar utrgo in zatov vse stoji! se zadere nazaj Francek.

"Mitnemar, da se je utrgal, kak pa?"

- Šalterist ni pucav mašine, pa je prešlo do vtrogotve.

"Dej, no, šest dolgih, da pride šlosar!"

Šlosar pride gor po kanal s tsto rdečo bučo. Na rami nosi torbo, v roki pa nov mitnemar. Hajarji, laufarji, šusmani so kar na trnih, sej dober vejo, če ne bo fedrunge, da tud frdinsta ne bo. No, pa je že spet za laufal. Rine so čist polne. A naenkrat spet vse obstane.

"A je dones petek, al kaj?" se spet zadere gor po urt štajgar.

- Mašina noče več vlejt! Na rinah je preveč frzaca! zavpijejo z urta nazaj.

"Zaka pa mate fale?" jim vrne štajgar.

Nč ni pomagalo, treba je blo dol kopat... Vsak je ruk no dol par kroc, in spet je bil forbec, dokler se ni zaprl firšn in kulma ni blo več. Pol pa je bil na vrsti nohris pa premetavanje. To ti je kšeft, da maraš crknat. Dedi na urt so kleli, ko so spravali v novo tste težke rine. Nazadno pa je tud kitna bla potignena in na klemih skop dana. Le štromarja je blo treba še najt. Za to pa pr nas kar lep cajt mine, ko pa mamu le enega štromarja na dve etaži.

Ivan Jelen

Delovna skupnost "Družbeni standard"

Kako in kje smo letos letovali?

Podatki o letošnjih letovanjih naših delavcev in njihovih družin so - vsaj v grobem - že zbrani. Zato lahko že nekoliko več spregovorimo o uspehih in težavah, s katerimi smo se srečevali pri organiziranju letovanj.

Zaradi kolektivnih dopustov v delovni organizaciji RLV

NAŠI NA LETOVANJU...

... V NJIVICAH

in še v nekaterih drugih delovnih organizacijah je letos letovalo manj naših delavcev in njihovih svojcev v naših počitniških domovih, Fiesi in Crikvenici, in zato nekoliko več v drugih, najetih. Tako kot vsa zadnja leta pa je vseh letovalcev tudi letos bilo več kot prejšnje leto. Stara ugotovitev, da postaja organizirani letni oddih potreba vedno večjega števila naših delavcev in njihovih družin, se je torej znova potrdila.

Število letovalcev v posameznih krajih

1. FIESA	850
2. CRIKVENICA	487
3. UMAG	120
4. SELCE	53
5. HALUDOVO	98
6. BIOGRAD	84
7. PAG	132
8. ŠIBENIK	292
9. ZADAR	99
10. RAB	140
11. PORTOROŽ	48
12. ROVINJ	158
13. PREMANTURA - prikolice	448
14. RABAC - prikolice	774
15. MALI LOŠINJ - prikolice	456
16. RUNKE - prikolice	109
17. RABAC - hotel	562
18. POREČ	196
19. UVALA SCOTT	38
20. KAŠTEL	39
21. NOVIGRAD	61
22. MEDULIN	25
23. NOVALJA	119
24. NJIVICE	184
25. ŠPANJA	78

Organiziranih letovanj se je potemtakem udeležilo 5 650 naših delavcev in njihovih družinskih članov. K tem pa je treba prišteti še tiste, ki so si letovanje organizirali sami in s potrdili uveljavili pravico do regresa.

Iz teh podatkov je razvidno, da smo letos uresničili zelo obsežen in zahteven program organiziranih letovanj. Uresničevanje resda ni bilo vedno in povsod lahko, vendar do hujših spodrseljajev ni prišlo nikjer. Saj iz mnenj, ki smo jih zbrali, lahko ugotovimo, da je večina letovalcev povsod bila zadovoljna s krajem letovanja, v glavnem pa tudi z urejenostjo turističnih objektov in vsega drugega, kar je pomembno za dobro počutje na letovanju.

Letovanje v naših počitniških domovih

Naša počitniška domova, ki ju imamo v Fiesi in Cri- kvenici, sta bila popolnoma zasedena z našimi leto- valci le od 1. julija do 10. avgusta, izven tega časa pa le delno ali skoraj nič, tako da smo morali sprejema- ti tudi druge letovalce, če smo vsaj za silo hoteli iz- koristiti njune zmogljivosti.

To je še posebno nerazumljivo zato, ker so letos v na- ših domovih pod enako ugodnimi pogoji kot delavci REK Velenje in njihovi svojci lahko letovali tudi naši upoko- jeni rudarji in njihovi družinski člani. Kaže, da jim ni bila povšeči ta možnost za sorazmerno zelo poceni le- tovanje, saj so jo izkoristili le redki.

Prihodnje leto bomo torej morali naša počitniška domo- va bolj izkoristiti tudi pred julijem in po 10. avgustu, saj je v njima mogoče prav prijetno preživeti dopust tudi v tem času. To potrjujejo tudi mnenja letošnjih le- tovalcev v naših domovih. Ta so namreč skoraj vsa ugodna, če odštejemo pritožbe posameznikov zaradi neurejenih tušev na obali in omejenih možnosti za re- kreacijo. Te pritožbe pa bo vsekakor treba upoštevati. Posebno pritožbe glede tušev, saj možnosti za rekre- acijo smo že letos v obeh naših domovih precej izbolj- šali s prirejanjem družabnih večerov z glasbo in ple- som, enodnevnih izletov s čolni ali ladjo kakor tudi z nabavo nekaj miz za pingpong, obnovo balinišč in pri- skrbo čolnov za krajše izlete posameznih letovalcev. Vendar to še ni dovolj. Možnosti za rekreacijo in raz- vedrilo v naših počitniških domovih bo treba še bolj popestriti.

Letovanja v prikolicah

Letos smo program letovanj v prikolicah iz prejšnjih let zaradi velikega zanimanja med našimi delavci za tovrstno letovanje razširili z desetimi najetimi tujimi prikolicami na Malem Lošnju in sedmimi v Runkah. Poleg tega pa smo prvič imeli dve naši lastni prikolici v Zadru. Vendar z najetimi tujimi prikolicami naši le- tovalci niso bili preveč zadovoljni, saj so bile slabše opremljene kot naše. Bile so, denimo, brez baldahina in še nekatere opreme, ki jo naše prikolice imajo, te pa je kot običajne prikolice, ki jih je mogoče najeti v kampih, niso imele. Poleg tega pa smo za uporabo teh prikolic morali plačati prav toliko ali celo še nekoliko več, kot imamo stroškov z našimi, boljše opremljeni- mi prikolicami. Nasploh je treba povedati, da letova- nje v prikolicah ni brezplačno, kakor govorimo in pi- šemo ob razpisu letovanj. Če bi našim letovalcem za- računavali vse stroške, ki jih imamo s prikolicami - to je vse takse, letno amortizacijo, stroške za inven- tar in stroške vzdrževanja v času, ko jih ne uporabljamo - bi namreč za 10-dnevno uporabo prikolice mora- li odšteti prek 300 tisoč starih dinarjev. To pa že ni tako mali znesek, če pomislimo, da nas je letos naje- to ležišče v klasičnih turističnih objektih dnevno velja- lo od 9 tisoč do 12 tisoč starih dinarjev.

Seveda pa stroške, ki jih imamo s prikolicami, odteh- ta to, da si v njih letovalci lahko letovanje uredijo po svoje. To je, da se med dopustom hranijo, zabavajo in obnašajo tako, kot so navajeni in si lahko privoščijo, saj so cene običajnih penzionov še vedno za marsika- tero družino kljub regresu previsoke. Poleg tega pa nekaterim ne prija tudi red, ki se ga je treba držati, če letujejo na klasičen način.

Organizaciji letovanj v prikolicah potemtakem kaže po- svečati vso pozornost tudi v bodoče. In to predvsem, kar se tiče udobnosti bivanja v prikolicah. Letos smo s tega vidika precej naredili, saj smo vse naše prikoli- ce opremili z baldahini, mizami in stoli, le da pri iz- biri miz in stolov nismo imeli najbolj srečne roke. Mi- ze, še bolj pa stoli, ki smo jih nabavili, so se namreč kaj radi polomili, posledica tega pa so na eni strani bile pritožbe letovalcev, na drugi strani pa stroški, ko smo polomljeno opremo morali nadomestiti z novo.

Vendar na splošno se letovalci v prikolicah letos niso toliko pritoževali kot lani. In tudi nezasedenih prikolic smo letos imeli manj, nekaj pa vendarle, in sicer v glavnem tiste, v katerih so posamezniki iz opravičenih vzrokov letovanje odpovedali tik pred predvidenim pri- hodom.

Letovanja v najetih penzionih

Takih letovanj smo letos organizirali največ. Naši de- lavci in njihovi svojci so lahko izbirali med skoraj 30 različnimi kraji in objekti letovanja. Velika izbira, veliko problemov, bi lahko zapisali. Na organiziranje letovanj v lastnih počitniških domovih imamo vpliv, na organiziranje v tujih pa je kljub pogodbam naš vpliv precej nezanesljiv. Organizatorji letovanj smo to le- tos občutili nič manj kot prejšnja leta. Tik pred začet- kom letovanj so nam, recimo, odpovedali najete ho- telske kapacitete na Pagu in nam ponudili stanovanja pri zasebnikih. Nekajkrat smo morali energično posre- dovati tudi v Šibeniku in na Rabu, da so naše družine lah- ko letovale v skladu z dogovori in tistim, kar je bilo napisano na napotnici. Vemo, da so tudi letos bili po- javi "prebukiranja". Vemo tudi za razloge, zakaj je do njih prihajalo. Nismo pa mogli razumeti, da bi po iz- javah receptorjev in drugih odgovornih v hotelih naj take nevesečnosti zakrivali mi, v Velenju. In kar je še hujše: nekateri naši letovalci so takim izgovorom tudi nasedli. V zvezi s tem naj povemo, da v noben kraj nismo poslali več letovalcev, kot smo imeli po pogodbi zagotovljenih sob. Iz nobenega kraja se tudi nihče ni vrnil, ker bi ne dobil sobe. Zato lahko z vso pravico rečemo, da smo tudi ta letovanja še kar uspešno orga- nizirali. Poudariti pa je treba, da smo pri najemu ho- telskih kapacitet imeli letos nenavadno veliko težav, posebno pri tistih, ki smo jih najeli za čas sredi glav- ne sezone. In to zaradi tega, ker je večina hotelov za čas sredi glavne sezone oddala svoje sobe na inozem- skem tržišču, domače goste pa zato hotela preusmeri- ti v letovanje izven glavne sezone ali pa v letovanje sredi glavne sezone pri zasebnikih. Zaradi teh težav smo morali najeti tudi nekaj penzionov nekoliko slabše kakovosti, recimo v Njivicah na Krku. V sklenitev ta-

kih pogodb smo bili prisiljeni tudi zato, ker smo za kolektivni dopust v RLV zvedeli razmeroma pozno; takrat, ko so bile boljše zmogljivosti že razprodane.

Vendar v uspeh si lahko štejemo, da smo zaradi že daljšega poslovnega sodelovanja pri najemanju penzionov dosegli tudi do 20 odstotkovniže penzijske cene od običajnih. V denarju to pomeni prihranek 60 do 100 dinarjev pri ceni dnevnega penziona za posameznika. Dosegli pa bi še nižje cene penzionov, če bi sobe najeli za daljši čas, na primer 100 ali več dni, ne pa le za 60 do 70 dni, kolikor nam je dopuščal omejen interes naših delavcev za letovanje izven glavne sezone. Povečamo naj še to, da smo sobe najeli po sistemu "polno za prazno". To pomeni, da smo morali sobe plačati tudi, če jih nismo izkoristili. Vendar spričo naših prizadevanj, da bi vse najete sobe bile vedno zasedene, neizkoriščenih kapacitet skorajda nismo plačevali.

Naši rudarji s svojci na oddihu v Runkah. Slikal jih je Ivan Jelen iz Jame Škale, ki je pripravil tudi krajši članek o svojih vtisih z letovanja v tem letovišču. Ta članek bomo objavili prihodnjič.

Načrti za organizirana letovanja v prihodnjem letu

Najprej moramo zagotoviti dovolj sob za zimsko sezono. Kaže, da bomo slednjič le dočakali premakljive zimske šolske počitnice in tako prav gotovo lažje organizirali zimska letovanja naših delavcev in njihovih družin. V Velenju naj bi zimske šolske počitnice bile v prvi polovici februarja.

Za zimsko letovanje nameravamo najeti sobe v Kranjski gori, na Krvavcu in Pri treh kraljih na Pohorju. Dogovarjamo pa se tudi za zimsko letovanje v Zakopanah na Poljskem. Računamo, da bi v času šolskih počitnic lahko odšlo v Zakopane okrog 50 naših letovalcev, gosti iz Poljske pa bi v začetku septembra letovali v Fiesi. Zaradi take izmenjave bi cena 10-dnevnega letovanja našega letovalca na Poljskem skupaj s prevozom znašala le okrog 2 000 dinarjev.

Za poletno sezono pa pripravljamo podoben program kot letos. Prizadevali si bomo, da bomo za naše delavce in njihove svojce zagotovili dovolj primernih sob. Poiskali bomo tudi nekaj novih možnosti za letovanje. V Zadru, denimo, nameravamo postaviti kar okrog 15 prikolic, medtem, ko smo letos imeli v njem le dve. Pogovori v tej zvezi že potekajo. Prikolice bi naj stale prav v mestu.

Podobno kot s Poljaki za zimsko sezono se s Čehi dogovarjamo za letno izmenjavo letovanj. Predvidevamo, da bo v juliju prihodnjega leta okrog 45 naših delavcev lahko preživel 10 dni dopusta ob jezeru blizu Budějovic, enako število čeških gostov pa toliko dni v septembru v Fiesi ali Crikvenici. Tudi to letovanje na tujem bo poceni, saj bi naj naši letovalci plačali zanj le toliko kot za 10-dnevno letovanje v Fiesi. To je okrog 1 000 dinarjev na osebo. Razmišljamo tudi, da bi prevoz za letovanje v Budějovicah organizirali s konvojem osebnih avtomobilov, prevoz za zimsko letovanje na Poljskem pa z avtobusom.

Prihodnje leto bo treba vso skrb posvetiti tudi izboljšanju odnosa letovalcev do opreme v počitniških objektih. To še zlasti velja za tiste letovalce, ki bodo letovali v prikolicah. Ugotavljamo namreč, da so udeleženci tovrstnega letovanja v zadnjih letih manj pazljivi pri uporabi prikolic in opreme, ki k njej spada. Poleg tega bo prihodnje leto treba nekaj naših prikolic obnoviti in zanje dokupiti primernejše mize in stole.

Kar se tiče našega počitniškega doma v Fiesi, pa je treba poudariti, da bi do pričetka letovanj v prihodnjem letu naj uredili v njem vse potrebno za ogrevanje in oskrbo sob s toplo vodo; se pravi, napeljali instalacije in vgradili radiatorje ter tuše.

Poleg tega bo za naš dom v Fiesi treba nabaviti nekaj manjkajoče garderobne opreme in se končno lotiti tudi priprav za začetek izgradnje v njem predvidenega zimskega bazena. V našem domu v Crikvenici pa bo treba pripraviti vse potrebno za začetek izgradnje predvidene nove depandanse.

Pri letovanjih nas torej čaka veliko dela.

Pripravila Helena Ladinik

Nekaj utrinkov z izleta delavcev delovne skupnosti RLV "Zračenje" v Zgornjo Savinjsko dolino

Deževno nedeljsko jutro se šele prebuja. Zaradi mesta, ki je v spanje utonilo šele v poznih nočnih urah, bi kar mirno lahko še malce dremalo. Seveda pa tako ne mislimo delavci delovne skupnosti Zračenje, ki se zbiramo na velenjski avtobusni postaji.

Pravzaprav tisti, ki čutimo pod roko roke nasprotnega spola, bolj malo mislimo. Tako vsaj trdijo oni, ki so sami in čas do odhoda avtobusa prevedrijo lepo na toplem v krčmi na avtobusni postaji, kjer izplakujejo "grenkobo" minulih delovnih dni.

Potem ko se kolesa našega avtobusa zavrtijo proti Šo-

štanju in čez Penk ter gorenjski hrib proti Mozirju, pozabimo na teh nekaj neprijetnih trenutkov. To še zlasti zato, ker v avtobusu tudi drugi "pozajtrkujemo" iz steklenice.

Čeprav se na poti proti Mozirju meglice dvigajo in tudi dež prekine svojo dolgočasno pesem, je upanja za lepše vreme hitro spet konec. V Mozirju, kjer želimo pokukati v čudoviti svet rastlinstva, ki krasi savinjski gaj, se spet ulije ploha. Nekaj časa strmimo skozi zarosena okna, potem pa nas igra deževnih kapljic na zunanem delu stekel le prepriča, da s sprehodom med lepo negovanimi tratami in poslopji, ki zaradi izvirnosti arhitekture dodatno lepšajo Savinjski gaj, danes ne bo nič.

Malce nejevoljni se za nekaj minut prepustimo spominom na vtise, ki smo jih že prej prinašali iz tega lepega koščka zemlje ob reki Savinji, dokler avtobus ne zapelje pred tovarno Gorenja - Lesno industrijo GLIN v Nazarjah. Kljub nedeljskemu dopoldnevu nas gostoljubno sprejmejo predstavniki te delovne organizacije, v kateri je navadno zaposlenih preko tisoč delavcev, danes pa le toliko, kolikor jih je potrebnih za ohranjanje stalnih proizvodnih procesov.

Pred ogledom proizvodnih dvoran nam pripravijo malico. Potem nas seznanijo z razvojem tovarne, ki je ta čas največja v Zgornji Savinjski dolini.

Začetek lesne industrije v Nazarjih sega v prvo leto našega stoletja, ko je italjansko podjetje "Feltrinelli" na tem področju zgradilo prvo industrijsko žago na parni pogon. Lastnik in uporabnik posestva, na katerem je stala prva žaga, je bila ljubljanska škofija, in to vse do začetka druge svetovne vojne. Njeno lastništvo pa sega že v petnajsto stoletje, ko ji je bil dodeljen celoten gornjegrajski fevd, z njim pa tudi ogromne zemljiške in gozdne parcele v Nazarjih in v okolici.

Industrijska žaga je bila po velikosti v tistem času druga v Sloveniji. Ko pa je uprava posestva 1930. leta zgradila v Nazarjah še zabojarino, je bila žaga z deset tisoč kubičnimi metri predelanega lesa celo največja.

Po drugi svetovni vojni je prešlo celotno gozdno posestvo, skupaj z industrijskimi obrati, v družbeno lastnino.

Delovna organizacija Gozdarstvo in lesna industrija Nazarje se je 1976. leta razdelila v delovni organizaciji Lesna industrija Glin Nazarje in Gozdno gospodarstvo Nazarje, obe pa sta se združili v sestavljeno organizacijo STIK Mozirje. Vendar, ko so delavci Glina po dveh letih ugotovili, da jim boljše razvojne možnosti predlaga velenjsko Gorenje, so se v septembru lanskega leta z referendumom odločili za vstop v to sestavljeno organizacijo.

Po uvodni razlagi naših gostiteljev odidemo v tovarniške hale, kjer nam pokažejo proizvodne naprave. Delovna organizacija Gorenja "Lesna industrija GLIN Nazarje" ima dokaj širok proizvodni program. Glavne dejavnosti te delovne organizacije so proizvodnja žaganega lesa, proizvodnja lesenih stavbnih elementov (vrat,

oken, stopnic in drugih stavbno mizararskih izdelkov), proizvodnja, razrez in plemenitenje iveric, popravila in vzdrževanje strojev, naprav in gradbenih objektov ter izvajanje investicijskih del za temeljne organizacije v okviru njihove delovne organizacije. Med stranskimi dejavnostmi pa kaže omeniti brušenje rezil, proizvodnjo in distribucijo pare in tople vode za ogrevanje in opravljanje storitev s prevoznimi sredstvi. Imajo pa tudi že naprave za avtomatsko obdelavo podatkov.

Z ogledom proizvodnih dvoran sklenemo obisk pri naših novih znancih. Čeprav ljudje različnih poklicev in delovnih okolij, smo v dobrih dveh urah izmenjali veliko izkušenj. To pa ni bilo težko, saj smo delavci povsod enaki, podobni pa so tudi problemi, s katerimi se srečujemo v naših delovnih okoljih.

V načrtu našega enodnevnega izleta je sedaj obisk Gornjega grada, vendar dež spet neusmiljeno prekriža naš račun.

Mika nas ogled veličastne baročne cerkve, ki slovi po izredno lepih oltarnih slikah in vzdanih nagrobnikih

Premagana stran se lahko izgovarja: "Če bi vrvi bila originalna..."

škofom iz 16. in 17. stoletja. Vendar niti cerkve, ki bo kmalu praznovala 200-letnico dograditve, niti mesta, ki je mestne pravice dobilo že ob koncu tridesetih let tega stoletja, danes ne bomo videli. Previdnejša večina sodelavcev se raje odloči za kosilo, ki nas čaka tik pred Letušem - v gostišču Pirnat.

Čeprav polni vtisov, ki smo jih prinesli iz Lesne industrije GLIN Nazarje, se marsikdo čuti opeharjenega za doživetje, ki ga dajejo kulturno zgodovinski spomeniki v Gornjem gradu. Po obilnem in okusnem kosilu in nekaj kozarcih vina se oglasi pri nekaterih sodelavcih želja po sproščanju odvečne energije. Nekaj minut pozneje se polnoštevilni pripravimo za tekmovanje v vlečenju vrvi. Izkaže se, da to ni samo kaprica posameznikov. Ekipe sestavimo iz delovnih enot, ki delajo v jami Škale, jami Pesje ter v južnem in vzhodnem delu jame Preloge. Tudi naše žene tekmujejo, le da jih je manj kot moških in so zato razdeljene samo v dve skupini.

Vodja izleta nima pri roki originalne vrvi. Toda ker

Rezultati naših letošnjih delavskih športnih iger po končanem tekmovanju v namiznem tenisu

MESTO	EKIPA	SMUČANJE	SAH	REGLJANJE	BIBOLOV	KROS	MINI GOLF	NOGOMET	ROKOMET	ATLETIKA	PLAVANJE	NAMIZNI TENIS	SKUPAJ TOČK	ŠPORTNI REFERENT
1.	TEŠ-Vzdrževanje (z Inženiringom in DSSS)	25+4	25+4	16+4	16+3	24+3	11+4	22	27	22+3	27+3	27+2	272	Nino Ošlovnik
2.	J. mehanizacija	22+4	21+4	27+4	19+3	20+3	25+4	18	25	21+3	25+3	18+2	271	Nande Korpnik
3.	Klasirnica	21+4	11+4	20+4	21+3	25+3	21+4	25	24	20+3	24+3	25+2	267	Janko Špindler
4.	ESO-Elektro obrati	27+4	10+4	18+4	23+3	22+3	23+4	27	18	27+3	23+3	12+2	260	Ivan Druks
5.	J. Preloge	13+4	18+4	24+4	25+3	17+3	22+4	19	19	23+3	21+3	20+2	251	Milan Čepelnik
6.	Priprave	12+4	23+4	22+4	14+3	18+3	27+4	20	22	17+3	19+3	22+2	246	Ivo Hojan
7.	ESO-Strojni obrati	19+4	24+4	10+4	17+3	27+3	12+4	12	7	25+3	22+3	23+2	228	Štefan Obal
8.	ESO-KKO, VTO, DSSS	24+4	9+4	14+4	20+3	23+3	17+4	15	8	16+3	14+3	24+2	214	Vlado Berlot
9.	Zračenje in Kopalnica	11+4	22+4	25+4	13+3	+1	24+4	21	20	19+3	13+3	13+2	209	Adem Biščič
10.	J. Škale	+3	14+4	15+4	25+3	15+3	15+4	24	13	15+3	+2	16+2	180	Ivan Meh
11.	Plastika	16+4	20+4	5+4	-	21+3	16+4	23	23	+2	+3	17+2	167	Drago Tamše
12.	AOP	15+4	12+4	9+4	-	14+3	8+4	5	15	14+3	18+3	21+2	158	Boris Lisac
13.	RŠC-RPP	20+4	-	23+4	27+4	+1	18+4	13	21	+1	-	14+2	155	Gvido Ovnik
14.	Avtopark	18+4	19+4	7+4	12+3	19+3	19+4	16	16	-	-	-	148	Ivan Pogladič
15.	RLV-DSSS	+2	27+4	3+4	19+3	13+3	+1	4	9	24+3	+1	19+2	141	Franc Vedenik
16.	J. transport	+2	13+4	13+4	15+3	+1	9+4	17	14	18+3	16+3	-	139	Matjaž Klemenčič
17.	Tiskarna	+3	15+4	12+4	12+3	-	20+4	2	12	-	20+3	9+2	125	Marko Boruta
18.	J. Pesje	14+4	-	21+4	22+3	-	10+4	14	10	-	15+3	-	124	Avgust Oblak
19.	J. gradnje	-	16+4	6+4	-	16+3	6+4	10	11	-	17+3	10+2	112	Drago Veselinovič
20.	Družbeni standard	10+4	17+4	17+4	-	-	13+4	9	-	+2	12+3	-	99	Drago Kostajnshek
21.	Zun. dejavnost	+1	-	8+4	-	+2	14+4	11	17	-	+1	15+2	79	Jože Kompari
22.	EFE in DSS SOZD (z Zavarovanjem)	23+4	-	11+4	+2	-	+1	6	-	+2	-	11+2	66	Franc Goršek
23.	TEŠ-Proizvodnja	17+4	-	19+4	+1	-	7+4	8	-	-	-	-	64	Nino Ošlovnik
24.	Miz. dejavnost	-	-	4+4	-	-	-	3	-	-	-	-	11	Stanko Kutnjak
25.	Grad. dejavnost	+1	-	-	-	-	-	7	-	-	-	-	8	Mirko Simončič

vé, da za delavce iz delovne skupnosti Zračenje še nihče ni rekel, da jih ni dovolj v hlačah, tanjšo vrv podvoji, in tekmovanje se lahko začne.

Še dež, ta naš presneti spremljevalec, je prenehal, in skozi oblake sramežljivo pokuka sonce.

Mrki pogledi tekmovalcev, ki so pred tekmovanjem obetali zagrizeno borbo, ne izneverijo gledalcev. Ob gromkem bodrenju navijačev se označena sredina vrvi pomika zdaj v korist ene, potem v korist druge ekipe. V skupnem seštevku točk je na koncu najboljša moška ekipa iz jame Škale, sledijo pa ji ekipe južnega dela jame Preloge, jame Pesje in vzhodnega dela jame Preloge. Boj med našimi ženami je prav tako zagrizen. Prav zanimivo je, da nobeni ne odleti peta na čevljih, katerih višina je ponekod res vredna občudovanja.

V tem neenakem boju ženskih mišic in visokih pet sicer ni zmagovalca, žene delavcev iz jame Škale in jame Pesje pa so vendarle močnejše od ekipe, v kateri so žene delavcev iz obeh enot jame Preloge. Čeprav nihče ne prizna rahle utrujenosti, se spust na zadnjo plat v gostišču prav prileže. A ne za dolgo! Na noge nas postavi ubrani zvoki ansambla, ki že tako prijetno popoldne naredijo še lepše. Noge se urno zavrtijo v ritmu polke, ki jo od časa do časa zamenja zvok harmonike našega sodelavca Šemse Frkatovića, s katero nas povede v kólo. V tem ponavljajočem se ritmu, ki ga od časa do časa "zabelimo" s priložnostnimi anekdotami in šalami, mineva izlet delavcev delovne skupnosti Zračenje.

Ko v zgodnjih večernih urah počasi sklenemo naše nedeljsko potepanje po Zgornji Savinjski dolini, ugotovimo, da ni pomembno, kam na sindikalni izlet, ampak je važno okolje, v katerem ga preživiš. Ubrana pesem v avtobusu na poti proti domu je dokaz, da delavci v naši delovni skupnosti tudi na tem področju nismo od muh.

Jože KAJBA, delovna skupnost Zračenje

ŠPORT IN REKREACIJA

Naše letošnje delavske športne igre

NAMIZNI TENIS

Tekmovanje v namiznem tenisu smo izvedli v sredo in četrtek, 14. in 15. novembra, v telovadnicah RŠC Velenje.

Rezultati srečanj v 1. kolu

Družbeni standard	: Gradbena dejavnost	0 : 0 b.b.
Zunanja dejavnost	: Mizarska dejavnost	2 : 0 b.b.
J. gradnje	: J. mehanizacija	0 : 2
AOP	: ESO-EO	2 : 1
RŠC-RPP	: Klasirnica	0 : 2
J. transport	: Priprave	0 : 2 b.b.
J. Pesje	: TEŠ-Vzdrževanje	0 : 2 b.b.
J. Preloge	: DSSS SOZD	2 : 0
Avtopark	: RLV-DSSS	0 : 2 b.b.
Plastika	: Tiskarna	2 : 0
TEŠ-Proizvodnja	: ESO-SO	0 : 2 b.b.
ESO-KVD	: Zračenje	2 : 1

Prosta je bila ekipa Jame Škale.

Rezultati srečanj v 2. kolu

J. Škale	: AOP	0 : 2
RLV-DSSS	: Klasirnica	1 : 2
Zunanja dejavnost	: Priprave	0 : 2 b.b.
ESO-SO	: Plastika	2 : 1
ESO-KVD	: J. mehanizacija	2 : 1
J. Preloge	: TEŠ-Vzdrževanje	1 : 2

Rezultati srečanj v 3. kolu

ESO-KVD	: AOP	2 : 1
Priprave	: Klasirnica	0 : 2
TEŠ-Vzdrževanje	: ESO-SO	2 : 1

PRODAM

Ugodno prodam kasetni stereo avtoradio nemške izdelave, znamke Vi-Vi, z dvema zvočnikoma. Informacije dobite prek telefona 852-292, Velenje - dopoldne in popoldne.

Pogled na kompleks Zelene Lagune pri Poreču, v katerem se nahaja hotel "Delfin"

Naši delavci pri namiznem tenisu

Izidi finalnih srečanj

ESO-KVD	: Klasirnica	0 : 2 b.b.
ESO-KVD	: TEŠ-Vzdrževanje	0 : 2 b.b.
TEŠ-Vzdrževanje	: Klasirnica	2 : 0

Končna lestvica

1. TEŠ-Vzdrževanje	27 + 2	10. Plastika	17 + 2
2. Klasirnica	25 + 2	11. J. Škale	16 + 2
3. ESO-KVD	24 + 2	12. Zunanja dej.	15 + 2
4. ESO-SO	23 + 2	13. RŠC-RPP	14 + 2
5. Priprave	22 + 2	14. Zračenje	13 + 2
6. AOP	21 + 2	15. ESO-EO	12 + 2
7. J. Preloge	20 + 2	16. DSSS SOZD	11 + 2
8. RLV-DSSS	19 + 2	17. J. gradnje	10 + 2
9. J. mehanizacija	18 + 2	18. Tiskarna	9 + 2

Preostale ekipe se tekmovanja niso udeležile.

Izlet športnih referentov

Tudi letos smo si športni referenti organizirali skupni izlet in prvič nanj povabili tudi svoje zakonske družice, saj so tudi te z odrekanjem soudeležene pri našem vsakdanjem športnem delu.

Odločili smo se, da bomo izlet priredili kot vikend v Poreču v dneh od 9. do 11. novembra. V Poreču zato, ker so v njem poceni penziji in veliko športnih objektov.

V petek smo se že ob treh popoldne zbrali pred upravno zgradbo našega kombinata Rudarsko 6 in se z avtobusom podali na precej dolgo pot. Čeprav smo potovali dokaj hitro in si krajšali čas s klepetanjem in kartanjem, smo komaj čakali na konec poti. Vendar po večerji v Poreču kljub utrujenosti skoraj nihče ni šel spat. Domala vsi smo se udeležili družabnega večera z glasbo, petjem, plesom in gašenjem žej. Nekateri so drugo jutro resda izpustili zajtrk, in ko so vstali, bili videti precej izmučeni. Toda ko smo se odločili za prireditev nogometne tekme "debelih" proti "suhim", so bili vsi naenkrat čili in pripravljeni na spopad ali bodrenje.

Po kosilu smo se skupaj z našimi spremljevalkami pomerili v kegljanju. Potem pa bi prišlo na vrsto še več drugih športnih iger, če nam je ne bi zagodel dež. Dež nam je prekrizal tudi večino načrtov za nedeljo dopoldne. Vendar ne sprostitev v plavanju, ki smo si jo nekajkrat privoščili v pokritem bazenu hotela Delfin. In tudi ne skupne večerje v soboto zvečer, ki se je ob raznovrstnih družabnih igrah in glasbi s plesom zavlekla v zgodnje nedeljsko jutro. V nedeljo po kosilu pa smo krenili nazaj proti domu.

Boris LISAC,
delovna skupnost AOP

RUDAR - INFORMATOR: Glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Velenje (Velenje - Rudarska 6, telefon h.c. 851 100)

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Franc Avberšek (RLV - J.Preloge), Franc Kos (RLV - J.Preloge), Vili Romih (RLV - J.Pesje), Ivan Jelen (RLV - J.Škale), Ludvik Hribar (RLV - J.mehanizacija in J.transport), Franc Miklavčič (RLV - J.gradnje), Anton Čas (RLV - Priprave), Franc Druks (RLV - Klasirnica), Franc Kramer (RLV - Zunanja, Gradbena in Mizarska dejavnost), Anton Ribarič (RLV - delovne skupnosti), Maks Lomšek (TE Šoštanj), Pavle Planinc (ESO), Roman Rebernik (Plastika), Emil Medvešek (Avtopark), Mile Maksimovič (EFE), Silvo Pešak (TISK), Dragica Zupanc in Mirko Žolnir (delovne skupnosti SOZD);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Teodor Jelen (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Bojan Ograjenšek (DSSS SOZD - novinar), Vesna Kores (DSSS SOZD - tajnica glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Mirko Bizjak (predstavniki KPO SOZD - stalni sodelavec), Božena Štajner (referentka za delegatska razmerja SOZD - stalna sodelavka), Majda Pirš (referentka za informiranje v TE Šoštanj - stalna sodelavka), Tone Šeliga (predstavniki OK SZDL Velenje - stalni sodelavec).

Predsednik uredniškega odbora: Anton Ribarič • Naslov uredništva: Velenje - Prešernova 5 (DSSS SOZD - telefon h.c. 851 100, interno 260 - soba 31 nad pošto Velenje).

Tiska TISK REK Velenje (Velenje - Celjska cesta, telefon 850 566 ali 851 630 • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izdaja po potrebi • Naklada v višini števila zaposlenih + 100 izvodov.